

XVIII/5
ŘÍJEN 2016
5,- Kč

KOKORSKÉ NOVINY

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Část obce Kokory, okraj Haltýř, který už leží v pahorkatině. Konec zástavby rodinnými domy přechází do zahrad se zahradními domky, případně do chatové oblasti. Druhý obrázek od vodojemu, přibližuje silnici Kokory – Brodek a některé stavby ZD Kokory. Dobře skrytý je už dříve zmiňovaný transformátor. Foto E. Zitta. Kdo se přidá a dodá pro KN další zajímavé foto?

Z MATEŘSKÉ A ZÁKLADNÍ SLAVNOSTNÍ PŘIVÍTÁNÍ PRVNÁČKŮ

1. září 2016 jsme slavnostně pasovali předškoláky na opravdové prvňáčky. Přivítala je královna pohádek a společně s princem a ostatními pohádkovými bytostmi jsme vstoupili do pohádkové školy. Prvňáčkům popřála jak paní ředitelka a paní starostka, tak žáci jednotlivých tříd.

Na druhém stupni jsme zahájili školní rok 2016 - 2017 společným setkáním. Všem žákům přejeme do nového školního roku hodně sil, úspěchů, radosti i zábavy a elánu do učení.

M. K.

Královna pohádek přivítala prvňáčky v jídelně

V domovské třídě už ve svých lavicích. Fota archiv ZŠ

MALÍ CYKLISTÉ

Dopravní výchova je velmi podstatnou součástí výuky, podzimní cyklistická soutěž se proto konala i letos na podzim. Jako každý rok, děti ukázaly svým kamarádům i rozhodčím, zda zvládnou překonat překážky. Žáci z I. stupně základní školy si vyzkoušeli, jestli dokáží zdolat i složitější terén, různé překážky a dorazit co nejrychleji do cíle.

Nechyběla ani zkouška vědomostí, která prověřila znalosti značek, dopravních situací, výbavy cyklisty.

Některým se velmi dařilo, ale děti, které neuspěly by si určitě do příštího roku měly doplnit své znalosti. Vždyť bezpečnost na cestách je tolik důležitá.

Mgr. Irena Svozilová

Jsmo v bezpečí za bránou a jede se. Foto ZŠ Kokory

Přísní komisaři. Znáte dopravní předpisy? Fota ZŠ Kokory

BAZÉN V MATEŘSKÉ ŠKOLE TAK JSME SE DOČKALI

Na děti čekalo velké překvapení po návratu z prázdnin. Přes prázdniny se podařilo zrekonstruovat starý a už dosloužilý bazén. A protože počasí přálo i v září, nic nebránilo bazén vyzkoušet. Děti byly nadšené, vesele dováděly a užily si spoustu legrace.

Od září navštěvují předškolní děti předplaveckou výchovu, kde se učí základy plavání a ty využijí příští rok v bazéně.

Bazén bude mít slanou vodu, která je šetrná k pokožce a nezpůsobuje alergickou reakci. Naši nejmenší se nejraději potápějí a díky slané vodě je nebudou pálit oči.

Děkujeme paní starostce a panu Drexlerovi za realizaci bazénu.

Děti z mateřské školy.

je pohodička. Fota archiv MŠ

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Řádné zasedání zastupitelstva obce Kokory se konalo dne 14. září 2016. Přijalo a zveřejnilo následující usnesení:

Zastupitelstvo obce schvaluje

- program zasedání zastupitelstva obce
- ověřovatele zápisu ing. Zdeňka Děrdy a Karola Drexlera
- rozpočtové opatření č. 5/2016
- smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene č. 8800084830_1/BVB/P za úplatu Kč 1000,--

Zastupitelstvo obce neschvaluje

- převedení stávající pobočky České pošty v Kokorách do režimu Partner – pošta provozovaná třetí osobou
- dotaci ve výši Kč 1,5 mil. pro Tělocvičnou jednotu Sokol Kokory na vybudování multifunkčního hřiště z důvodu chybějících podkladů pro rozhodnutí v zastupitelstvu obce

Zastupitelstvo obce bere na vědomí

- kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce
- došlou poštu a všeobecné informace
- rozpočtové opatření č. 4/2016 schválené radou obce dne 03.08.2016
- stavební záležitosti
- návrhy heraldika a doporučuje do dalšího zasedání zastupitelstva obce promyslet návrh obecního znaku a obecní vlajky ke schválení

Hana Zittová starostka obce

Z OBECNÍHO ÚŘADU VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ

Konaly se 8. a 9. října ve volební místnosti na Obecním úřadě.

Účast v obci Kokory byla v těchto volbách 35,4%, odevzdáno bylo 314 platných hlasů. Pro hlavní volební strany odevzdali občané své hlasy takto (v%):

1. ANO 2011	32,47 %
2. Koalice pro Olomoucký kraj	18,00 %
3. ČSSD	10,61 %
4. KSČM	10,61 %
5. Koalice Piráti+Změna	8,03 %
6. Koalice SPD + SPO	6,43 %

Voleb se zúčastnili převážně občané středního a vyššího věku. Mladých voličů bylo velmi pokrovnou. *I.L.*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

12. 8. 2016 se narodil chlapec Matěj Kolář

1. 9. 2016 se narodil chlapec Dominik Táborský

18. 9. 2016 se narodila dívka Veronika Čecháková

Srdečně vítáme nové občanky mezi nás a přejeme jim, aby vyrůstali ve zdraví a pohodě k radosti jejich rodin i všech spoluobčanů.

VÝZNAMNÁ JUBILEA:

Rubriku výročí narození občanů starších 80 let tentokrát zaplnily samé ženy. Jsou to:

15. 11. 2016 oslaví 82. narozeniny paní Marta Zehnulová

1. 12. 2016 se dožívá věku 83 let paní Marie Dopitová

9. 12. 2016 dosáhne paní Olga Klučáková věku 82 roků

20. 12. 2016 se dožívá paní Jaroslava Červenáková věku 84 roků

Všem posíláme upřímnou gratulaci KN i obce a také četná přání spoluobčanů.

OBČANSKÝ SŇATEK

Jen pro úplnost zaznamenáváme, že 23. 9. 2016 byl uzavřen občanský sňatek ve správním obvodu matričního úřadu Kokory pro obec Lhotka.

ÚMRTÍ OBČANŮ:

8. září 2016 zemřel kokorský občan pan Kamil Hradílek

18. září 2016 zemřel kokorský rodák a občan Svatopluk Otčenášek

Budiž dán pokoj jejich duši a budiž jim země lehkou.

Na začátku října zemřela v Bruntále spolužačka, kokorská rodačka a někdejší občanka paní Františka Lacinová, rozená Pavlíková (1938), která se do Kokor za rodinou a vzpomínkami vždy velmi ráda vracela. Čest budiž i její památce.

VELKÝ POHŘEB

Rodina nad hrobem maminky, paní Růženy Zlámalové

Dne 21. 8. 2016 zemřela ve věku 88 let paní Růžena Zlámalová rozená Pavlíková. Kokorský kostel a hřbitov zaznamenal velký a důstojný pohřeb s mimořádně velkou účastí nejen dospělých, ale i mládeže a dětí z řad vnuků a pravnuček zesnulé. S odstupem zaznamenáváme z pohledu našeho listu, že paní Růžena patřila k věrným a významným čtenářům a rodinným distributorům našich Kokorských novin a ke znamenitým glosátorům zejména událostí z nedávné historie obce. Její odezva na každé nové číslo byla pro nás znamením, že noviny jsou živé a pečlivě čtené. Její velmi dobrý rodový vztah k Sokolu Kokory našel naplnění, přes vysoký věk, i v posledním období. Paní Růženě chceme poděkovat i touto cestou, také za uchování a předání historických materiálů o vůbec prvním kokorském spotřebním družstvu (konzumu) z konce 19. a začátku 20. století. Zesnulá zůstane jen v dobrém v našich vzpomínkách. *KŠ*

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ VÝSTAVA

V neděli 27. 11. 2016 od 13,00 – 17,00 hod. a v pondělí 28. 11. 2016 od 8,00 – 15,00 hod. se koná Tradiční vánoční výstava v zasedací místnosti Obecního úřadu Kokory.

Občané mohou donést v pátek 25. 11. 2016 své rukodělné výrobky s vánoční tematikou, které budou prezentovány na této výstavě. Výrobky jsou tradičně velmi precizně vyrobené a jsou vesměs všechny prodejné za "lidovou cenu". Srdečně zveme všechny zájemce a věříme, že díky pochopení a zručnosti našich vystavovatelů - žen, mužů školní mládeže i dětí - se potěšíme pěknými exponáty a vstoupíme společně do adventní atmosféry. *L.I.*

OBNOVA KAMENNÉHO KŘÍŽE Z ROKU 1891

Obec Kokory obdržela Rozhodnutí o poskytnutí dotace z Ministerstva zemědělství v rámci dotačního programu 16. A Údržba a obnova stávajících kulturních prvků venkovské krajiny-podpora údržby a obnovy stávajících památných staveb a objektů kulturně-historických hodnot v extravilánu i intravilánu obcí do 5000 obyvatel, které nejsou chráněnými kulturními památkami s předmětem ochrany podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Celková výše uznatelných výdajů činí Kč 76.000,--, sazba dotace je 70%, celková výše dotace pro rok 2016 činí Kč 53.200,--, zbývající

částka Kč 22.800,-- je povinný podíl obce. Vyúčtování dotace včetně všech příloh a fotografií opraveného kříže jsme odevzdali na pracoviště SZIF v Přerově. Po odsouhlasení předaného vyúčtování bude dotace poskytnuta převodem finančních prostředků na účet příjemce nejpozději do 31. 12. 2016. Restaurátorské práce prováděl zkušený tým pracovníků pod vedením kamenosochaře pana Lubomíra Tesáka z Tučap. Před opravou bylo nutné provést demontáž jednotlivých dílů památky. Nová soška Panny Marie Bolestné a reliéf Eucharistie byly vsazeny na původní místo. Všechny restaurátorské práce na kříži přispěly k dalšímu zachování památky pro příští generace.

starostka

Kříž u výjezdu z obce na Olomouc. Foto H. Z.

OPRAVA BAZÉNKU A SOCIÁLNÍHO ZAŘÍZENÍ V MŠ

Plánovanou opravu bazénku pro děti v mateřské škole jsme začali sice až v červnu, ale vzhledem k prodlouženému létu se děti ještě stihly v novém bazénku, či brouzdališti osvěžit (viz. foto). Bylo provedeno osekání starého obložení, montáž Styroduru, vyrovnání povrchu vnitřních stěn, nalepena bazénová folie s protiskluzovou úpravou na dně. Venkovní stěny s okraji bazénku jsou obloženy plastovými latěmi, byla provedena elektroinstalace k jednotce pískové filtrace s úpravou vody mořskou solí. Na zakrytí bazénku jsme zvolili posuvné zastřešení. Je to sice dražší systém než zakrytí plachtou, ale pro následné používání je to systém jednoduché obsluhy, který přispěje částečně i k ohřevu vody. Vzhled zahrady u školky už dostává moderní podobu, porovnejte na fotkách. Další nutnou opravou bylo vybudování dvou výlevků pro úklid na základě požadavku hygienické stanice a s tím se zároveň provedla na každém patře modernizace sociálního zařízení pro zaměstnance.

starostka

Upozornění pro všechny vlastníky nemovitostí

Vzhledem k plánované výstavbě kanalizace a ČOV v Kokorách, prosím všechny vlastníky nemovitostí, kterým chybí ještě napojení na některé sítě, aby zvážili možnost dobudování přípojek (voda, telefonní přípojení, plyn, elektřina). Bylo by do budoucna nevhodné překopávat upravené chodníky a komunikace. Obec stále ještě vyřizuje například hodně žádostí o souhlas s vybudováním vodovodních přípojek k rodinným domům.

starostka

Zahrada MŠ, v pozadí starý bazén. Foto H. Z.

OHLASY NA NAŠE NOVINY

Je zajímavé, že první ohlasy na srpnové číslo KN (vyšlo 29. 8. 2016) jsme zaznamenali téměř okamžitě. Pochválil nás čtenář F. M. s tím, že noviny zabezpečuje i pro další členy rodiny. V elektronické poště jsme našli poděkování od našeho stálého čtenáře E. S. z Norimberka i MUDr. L. M. z Brušperka. Osobně jsme zaznamenali i pochvalu rodáka S. R. z Přerova.

Emailem jsme dostali opožděně (pobyt B. K. v lázních) požadovaná upřesnění o rodině Kremplových, která samozřejmě v říjnu využijeme. Hned jsme také zjistili drobné nedostatky vyžadující naléhavě doplnění. Krásná bílá lilie na str. 9 minulého čísla by jistě lépe vynikla i s uvedením enormní výšky květiny, která činila 170 cm a zahradníci a květinářce I. L. určitě udělala velkou radost.

Pravidelně nás kontaktují čtenáři s dotazy i odpovědi na čtenářské a obrazové hádanky, které jsou v novinách obsaženy. To platilo na 100% i tentokrát. Někteří čtenáři se ještě vraceli k té „tajemné stodole“, přibývalo těch, kteří ji poznali. Úmyslně jsme v srpnových KN zařadili i dvě fotografie, na kterých jsou dobře patrné obrazy Ladislava Dohnala. Jeden z obrazů je v kuchyni redakce, druhý na myslivecké chatě. Podívejte se znovu na srpnové číslo a najděte je.

KŠ

KOKORSKÉ POČASÍ NA KONCI LÉTA 2016

Počasí na hody výborně vyšlo, ale tradice byla zachována, v neděli později večer přece jen trochu sprehlo. Snad, aby se pokropil prach. Konec srpna byl rovněž neobyčejně teplý a slunečný a pro akce **neckyády, loučení s prázdninami i pro Kokorské brósek a nakonec i pro zářijové „Babí léto“** velmi příznivý. Např. 31. 8. v 17 hodin bylo na čidle meteostanice redakce za slunečného počasí 34°C (ovšem ráno jen 8°C). I za takového počasí se musí 1. září do školy. Nedá se nic dělat. A tak to bylo celou první polovinu září. Teploty i ve stínu až ke třicítce a dokonce i ráno bylo 14 – 18°C. A sucho, sucho, na sklizeň chmele v září ani nekápl. Předseda družstva Ing. V. Lichnovský v televizních záběrech hrábl do půdy na lánu zasetých ozimů a vyslovil obavu, aby osivo nezaschlo. Ale to už na další týden předpovědi avizovaly přeháňky a místy i trvalejší dešť, tak snad se to podaří. Kdo by to byl řekl, že také **kokorského rodáka a ministra zemědělství Mariana Jurečku** bude voda a její nedostatek i přebytky zaměstnávat v takové míře a v současné době s takovou naléhavostí.

Slunečné a mimořádně teplé počasí skončilo 17. 9. drobným deštěm, ale ještě vysokou ranní teplotou 19°C. Přes den přece jen trochu napršelo, v úhrnu 6 mm. Zda to na zaseté ozimy bude stačit se teprve ukáže, ale lepší něco, než nic. A ráno už jen 10°C i 5°C. A lepší už to nebude. Malou nadějí je ještě opakování „babího léta“. O tom ještě napíšeme, až po 20. září nastoupí ten pravý podzim. Ale pozor, až do konce září bylo nakonec krásně, ráno i +15°C a ve dne i 25°C. Padaly i rekordy, ale stále bez deště. Srážkoměrná stanice na Olešnici hlásí dlouhodobě vodní stavy na hranici sucha a průtok jen kolem 40 litrů za sekundu. A to je málo.

V první říjnové dny přece jen něco napršelo (asi 16 mm) a citelně se ochladilo. A brzy mrazivě uhořelo, alespoň na některých lokalitách katastrofu. Na čidle redakční meteorologické stanice byla sice 7. 10. ráno teplota 0°C, ale dosud krásné jiriny byly, jak se říká, „na tabák“ a s nimi rajčata, papriky i dýně a to už je jasné, byl přízemní mráz. Zda to bude jev ojedinělý, nebo už trvalejšího charakteru se postupně ukáže. A ukázalo se. Pak už více než 14 dnů nemrzlo. Ale první mráz se už nedal vzít zpátky.

KŠ

PODZIMNÍ DOBROVOLNICKÁ AKCE „UKLIĎME SVĚT, UKLIĎME ČESKO!“

V sobotu 17. září jsme se sešli v 9:00 hod., opět jako na jaře, u základní školy. Všichni dobrovolníci, členové místních spolků, rodiče dětí a zejména aktivní žáci z naší základní a mateřské školy, kterým není vzhled naší obce lhostejný, si rozebrali ochranné pomůcky a pytle, utvořili skupinky a rozešli se sbírat odpad podél Olešnice až směrem k lesu. Tentokrát jsme měli brzy hotovo a mohli si společně posedět u ohně na starém hřišti. Děti opékaly za odměnu špekáčky a všichni jsme měli radost z dobře odvedené práce. Poděkování za podporu akce patří všem zúčastněným dobrovolníkům, paní učitelce z družiny Olze Plaskurové a především vedení školy za motivaci dětí a podporu celé akce. Je trochu škoda, že se přihlásí většinou malé děti z prvního stupně a starší, ostřílení světáci zůstanou doma. Nu, snad příští akce je bude už motivovat a uvědomí si, že papírky od oplatků a plechovky od nápojů patří do koše. Někdy není moc hezký pohled na chodník od obchodu ke škole nebo na cestu z Ulice na nové hřiště. Poděkování za pomoc s přípravou zázemí na starém hřišti patří také panu Zdeňku Poučenskému a Františku Metelkovi, kteří se ochotně postarali o nasekání dřeva a přípravu ohniště.

starostka

DÍVČÍ A ŽENSKÁ HÁZENÁ V KOKORÁCH

V současné době s uspokojením sledujeme i v Kokorských novinách aktivity oddílu národní házené T. J. Sokol Kokory v tréninkové a výchovné práci také s mladšími žáčkami. Ovšem jen někteří pamětníci vzpomenou, že národní házená ženských složek má v naší obci dlouhou zhruba osmdesátiletou tradici. Už v druhé polovině 30. let XX. století, před II. světovou válkou, hrály kokorské ženy v sokolském družstvu několik let dobrou házenou. O tom jsme už dříve psali. Připomeneme znovu jen několik známých jmen: Blažena Černošková Bubeníková, Blažena Bubeníková Matušková, Fanyňka Kolářová Horáková a sestry Dostálové, všechny hráčky už bohužel nejsou mezi námi. Zůstala jen brankářka Filoména Košťálková Placandová, která se letos v dubnu (viz. KN) při dobré paměti, ve které jsou trvale uloženy vzpomínky na kokorskou házenou, dožila v Brně požeňnané stovky.

Teprve po dlouhém čase se podařilo na krátkou dobu obnovit ženskou házenou v Kokorách s děvčaty krátce soustředěnými v padesátých letech kolem Zdeny Bartoníkové Mandrholcové (nar. 1939). Kdyby se některá z děvčat, právě z tohoto družstva, přihlásila s doplněním, byli bychom v redakci moc rádi.

Krásnou kapitolou i s rukopisem autora bylo založení družstva žaček (později dorostenek i žen) na konci sedmdesátých a na začátku osmdesátých let. Od úplných začátků až do finále krajských přeborů a první účasti na přeboru republiky žaček v Náchodě. K nejstarším hráčkám - zakladatelkám - patřily tehdy Helena Kostihová, Zuzana Hasová, Sylva Metelková, Eva Havlíková a Jelena Trávníčková. O maličko mladší byla nedostupná individualistka a produktivní útočnice Božena Poláková a tvrdá Hana Drmolová, která prošla od žákyň až po prvoligové starty po téměř dvaceti letech společně se svými dvěma dcerami. Na mimořádně kvalitní fotografii Jana Teimera vidíme už omlazené družstvo dorostenek na mistrovství republiky v Dluhonicích s trenéry Karlem Blumou a Aloísem Košťálkem (asi 4. místo?).

V další trenérské práci pokračovali pak dva Karlové, Bluma a Kvítek. Ale to už byla jiná kapitola, stejně jako dosud **největší úspěchy družstva žen, dorostenek a žákyň zhruba na přelomu století. Tato slavná,**

vlastně nedávná éra, by si jistě zasloužila samostatného zpracování, nejlépe za přímé účasti hráček a trenérů, které vyzýváme ke spolupráci na zobrazení vzpomínek, fotografií a dalších materiálů.

KŠ

Fotografie (s razítkem J. Teimera) byla pořízena za hřištěm Sokola Dluhovice (dnes má někde poblíž procházet stavba dálnice a pozemky jsou součástí určitého sporu). V pozadí je typická stodola, jakých je dnes už pomálu. Na fotografii vidíme (mimo trenéry) tehdejší dorostenky, z nichž některé jsou dnes už babičkami. Zkuste si probrat, které to jsou. A léta letí, vážení.

Stojící zleva: Lenka Kavková, Jitka Mandrholcová, Božena Poláková, Mila Slivková, Marie Semencová. V podřepu: Hana Drmolová, Radka Veselská, Ivana Děrdová, Liběna Chalupová, Marie Divilová a Marcela Blumová. Uvedená jména jsou dívčí – „za svobodna“. Za vzornou reprezentaci i po létech děkujeme.

UŽ JE DÁVNO PO HODECH

Přesto se k hodům (vzhledem k tomu, že připadly na období uzávěrky srpnového čísla KN) slovem i obrazem vrátíme. Alespoň k hlavní sobotní předhodové akci na hřišti u sokolovny 13. srpna 2016. Zde byl připraven, v garanci obecního úřadu ve spolupráci s T. J. Sokol Kokory a jeho oddílem národní házené, program pro všechny generace od dopoledních až do nočních hodin. Všechno začalo pohodovým házenkářským turnajem s nádechem recese. Na hřišti bojovali s nezbytnou mírou tolerance ti nejmenší, dorostenci a s nimi i „odrostlejší“ a dokonce i hosté z Přerova. Ti nakonec turnaj vyhráli a nechali za sebou „Kaliče“, „Staré páky“, „Dorosty“, „Lišky“ i „Soptíky“.

Závěr turnaje. Foto L. Láhner

Po druhé hodině už opanovaly prostor areálu sportovní soutěže pro děti i dospělé, kulinářská soutěž pekařů a cukrářů (s bodovanou ochutnávkou v sále), a dokonce i chiromantie. Pepino prcek tentokrát nikomu nechyběl, udrina a další stánky produkovaly dostatek hodového občerstvení. A počasí přálo.

Čtenářům jsme však dlužni některé výsledky, zejména už tradiční soutěže „O poháry starostů“. V soutěži o pohár starostky obce „KOKOR-

SKÁ AMAZONKA“ bojovalo 10 žen a titul získala v novém rekordu soutěže (9,50 m) opakovaně paní Jana Valdivia. Na druhé místo se zařadila **paní Libuše Piknerová a na třetí pak paní Hana Mazurová**. Místo „na bedně“ jistě potěšilo a bylo podepřeno pěknými cenami od obce.

Odměna za dobrý výkon a nový rekord. Foto L. Láhner

O pohár starosty Sokola Kokory a titul „KOKORSKÝ SILÁK“ se utkalo v tvrdém boji 21 borců „z domova i z ciziny“. Nejvzdálenější účastník Jan Hrbek byl až z Chebu. Na stupně vítězů však dosáhli jen domácí borci. Titul získal mladý závodník Matěj Blum hodem 14,10 m při svém prvním soutěžním vystoupení, také díky přikoupeným hodům. Na druhém místě skončil loňský vítěz pan Milan Mazur hodem 13,50 m a třetí místo získal pan Petr Vysloužil hodem 12,90 m. Také muži si odnesli pěkné ceny od obce i Sokola. Foto také v obrazové části KN.

Hod břemenem (lehčím) si vyzkoušeli i závodníci a závodnice do 15 let. Kdo se odváží? A. Grossmannová, N. Klvaňová, L. Vysloužilová, I. Niessnerová, S. Miklušová, D. Bolfová, P. Kostih a ze starších J. Majárek. Možná je tato účast pobídkou pro zavedení samostatné soutěže pro děti, se kterou po léta váháme. *KŠ*

S plným nasazením nastupovaly děti na „překážkovou“ trať s mnoha náročnými úkoly, kterou připravil s kolektivem František Dostál. (některé kufry byly větší než jejich nosiči, náročná byla i chůze na chůdách atd.). O to sladší byly odměny a dětské pocity euforie ze sportovního soutěžení.

Soutěže v plném proudu. Foto L. Láhner

Předhodový večer už patřil dospělým s hudbou, tancem a občerstvením až do začátku hodové neděle. Pořadatelé (Obec Kokory a T. J. Sokol) děkují všem, kteří se podíleli na přípravě i sponzorování i všem, kteří se všestranné hodové zábavy, přes den i v nočních hodinách, aktivně zúčastnili.

KŠ

GASTRONOMICKÁ SOUTĚŽ 2016

V minulém čísle byla zachycena tato už tradiční soutěž kuchařek a cukrářek jen telegraficky, tak dnes alespoň nositelky medailí a pár údajů. Akci, která do předhodového odpoledne už organicky zapadá, organizačně zabezpečily jako obvykle pracovnice OÚ paní Irena Lichnovská a paní Libuše Veselská a úplné výsledky předaly Kokorským novinám. Ve dvou kategoriích bylo hodnoceno celkem 18 vzorků. A jak to dopadlo?

V kategorii „Moučníky“ – 10 vzorků, se na stupně vítězů dostaly:

1. místo Jana Neissnerová 25 hlasů – karamelové řezy
2. místo Lenka Jemelková 23 hlasů – kokosové řezy
3. místo Hana Sládečková 20 hlasů – moučník s ananasem

V kategorii „Slaná fantazie“ – 8 vzorků – získaly ocenění :

1. místo Hana Sládečková 31 hlasů – pizza štrúdl
2. místo Ing. Irena Lichnovská 14 hlasů – pikantní rolády
3. místo Zuzana Kovářová 13 hlasů – zeleninový závin

Medalistky jistě potěšily pěkné ceny OÚ i hlasy „porotců z lidu“.

Obecní úřad Kokory děkuje všem účastníkům soutěže za výrobky, které neváhali připravit a přinést na předhodovou gastronomickou soutěž i všem, kteří přišli do sálu sokolovny ochutnat a objektivně hodnotit. Větší poděkování patří těm, kteří donesli více než jednu pochutinu i těm, kteří zůstali v pořadí na dalších místech soutěže. Příští rok to může být jinak, ceny možná už čekají právě na vás. *Zpracováno z podkladů I. L.*

BALKÁNSKÁ JÍZDA - CESTOPIS Z. HABÁŇOVÉ (3)

V minulém čísle KN jsme se s naší cestovatelkou Zuzanou Habáňovou dostali až do Albánie a skončili na makedonských hranicích. Její „Balkánská jízda“ pokračuje a my budeme při tom. A nakonec se velkou oklikou vrátíme domů. Jak jinak. Ale teď už další vyprávění Zuzany, které si získává značnou oblibu mezi čtenáři:

Na hraniční přechod popojíždíme komplikovaně několika minibusy a předraženým taxíkem. Celníci jen nahlédnou do pasu a jsme v Makedonii. Nikde žádný autobus ani taxi do nejbližšího města, tak tedy jdeme pěšky podél Ohridského jezera a zkoušíme stopovat. Okolo projíždí auta z Česka, Slovenska, Nizozemí, Německa. Jsou však většinou plná.

Pokračování na str. 11

Stopem do Makedonie. Foto jsou z cestovního archivu autorky.

Bradova jablka Gloster a Royal Gala. Foto KN

Slunečnice veliká, převeliká 2016 Foto B.K.

Mexický kuchař pod Bramborem. Foto Sousedé

Džujíkův bílý vlkodav ještě poroste. Foto KN

To bývaly kusy, až 3 metráky. Foto převzato

Oldu berou do KHL. Foto archiv rodiny

20 ministrů zemědělství na francouzském zámku. Foto převzato

Pohřeb Vladimíra Lichnovského foto KN

Devadesátiny sestry Marie Veselské. Foto L. L.

Kokorský silák 2016 M. Blum přebírá ceny. Foto L. L.

Špičkoví piloti NATO s českým instruktorem. Foto převzato

Po úklidu chutná Foto H.Z.

První zářijová neděle patří pouti v Dubu. Foto převzato

Rakev paní Růženy Zlámalové nesou její vnuci. Foto J

Nové družstvo dorostenců 2016

Na české farmě. Foto převzato

Rozvoz briket a pelet ze skladu Žeravice. Foto KN

Volby 2016 Kokory. Foto KN

Ohridské jezero. Foto Z. H.

Myslivecké střelby 1. 10. 2016. Foto MS Kš

Piráti druží na gulášové manii v Brodku. Foto Jan Teimer

Hráči národní házené Sokola Kokory

Říjnová beseda důchodců. Foto H. Z.

Fotbalový stadion v Soluni. Foto k cestopisu Z. H.

Hokkaida a jejich sprašovaní bratrance. Foto KN

Nakonec nám zastaví stará albánská dodávka s otcem a mladým synem. Cesta stále lemujeme ohromné Ohridské jezero. Na albánské straně je pobřeží neudržované, ta makedonská je však poseta letovisky se spoustou slunečníků a lehátek. Právem se mu říká Ohridské moře a je zde největší koncentrace turistů v Makedonii. Země, která vznikla odtržením od bývalé Jugoslávie v roce 1991 je jen o něco menší než Albánie a žijí zde 2 miliony obyvatel, převážně pravoslavných Makedonců a menšinově muslimských Albánců. Hlavním městem je Skopje a docela snadno se tu dorozumíme, oproti nesrozumitelné albánštině je makedonština nám blízký slovanský jazyk. V této malé zemi leží více než padesát jezer a šestnáct hor s výškou nad 2000 m. n. m. Ve městě Ohrid se loučíme s Albánci a jdeme hledat ubytování. Náhle nás osloví staříček pán na ještě starším kole a nabízí levné ubytování. Cena 7 euro za osobu se nám líbí, tak jej následujeme do okrajové části města s velkými rodinnými domy. Zdejší lidé žijí ubytování turistů u nich doma. Náš pán bydlí s rodinou v přízemí a další tři patra pronajímá turistům. Čisté pokoje jsou útulné, z balkonu máme krásný výhled do zahrad a okolních kopců. Ve městě přímo u jezera najde turista rušný noční život, veškeré služby, po kterých touží, luxusní hotely, lodní výlety, plavání, opalování, vynikající restaurace, taneční zábavy, diskotéky, tržnice a velké množství obchodů. Úzké uličky jsou plné stánků se suvenýry, restaurace a bary plné turistů. Na náměstí hraje živá makedonská hudba, přihlížející si podupávají do temperamentního rytmu.

Ráno nás probouzí ovocná vůně. Přimo pod naší terasou vaří pán v obrovském hrnci marmeládu. Hned dostáváme trochu k snídani. Ohrid je plný památek. Nad městem se hrdě tyčí Pevnost cara Samuila, z jehož hradeb se nám naskytá fantastický výhled na jezero a okolní kopce. Poprvé za celou dobu, co jsme na cestách, potkáváme krajany, dvě postarší dámy na poznávacím zájezdu. Prohlédneme si celý historický areál a scházíme k jezeru. Nábřeží je obsypáno kempy a restauracemi, najdeme si málo obsazenou pláž a koupeme se v chladné čisté vodě. Při návratu se zastavíme na vyhlášenou balkánskou pochoutku pleskavici, velký šťavnatý karbanátek z telecího masa plněný sýrem. Ohromná lahoda. Moc rádi bychom z Makedonie viděli víc, Skopje, blízký kaňon Matka a makedonské hory, ale čas je neúprosný. Loučíme se se staříčkým pánem, dostáváme na památku skleničku domácí marmelády a druhý den vyrážíme do řecké Soluně. Krajina jižní Makedonie je svěže zelená, v dále se vypínají malebná pohoří, projíždíme půvabná městečka s domácí atmosférou. Hraniční přechod je přísně střežený, vcházíme do Evropské unie a právě vrcholí uprchlická krize. My však žádné uprchlíky nepotkáváme. Makedonští celníci jsou k nám milí, při dotazu, jak se dostat do Soluně přátelsky odpoví, že nám jejich řečtí kolegové zastaví nějaké auto a poradí. Otrávení Řekové nás však pošlou, ať si jdeme něco stopnout a dál se námi nebaví. Nakonec máme štěstí. Zastaví příjemný upovídaný pár a zavezou nás do blízkého města Florina, odkud právě odjíždí vlak do Soluně. Tato oblast se nazývá řecká Makedonie. Díky spoustě řek, jezer, vysušeným bažinám a téměř žádným horám je to nejúrodnější část země, všude kolem nás se do dálky táhnou lány obilí, pole se zeleninou a ovocné sady. Po dvouhodinové jízdě starým vláčkem s velmi ochotnou průvodčí vystupujeme v druhém největším řeckém městě. A proč tu vlastně jsme? Z Makedonie či Albánie jsou letenky zpět do Prahy drahé, ze Soluně však o hodně levnější. Město nenabízí téměř žádné zajímavosti, snad jen Bílá věž u přístavu stojí za pár snímků. Při jízdě autobusem nám starší dáma udělá skvělou přednášku o městě v perfektní němčině a podaruje sladkými nektarinkami. Řecko mě však vždy uchvátí svou skvělou kuchyní. Tradiční zapékaná musaka, svěží dresink tzatziki, grilované špičky suvlaki, čerstvé kalamáry, sladounká medová baklava. Nelze vynechat prskyřicové víno retsina a zejména anýzový likér ouzo. Přítel, velký fanda fotbalu, si nenechá ujít večerní zápas místního PAOK Soluň a dánských Brøndby Kodaň. Je to zážitek i pro laika jako jsem já. Stadion s kapacitou 30 000 lidí je narván k prasknutí. Sedíme uprostřed řeckého kotle, místní fanoušci na nás vrhají vražedné pohledy, zda jsme Dánové. Když ale odpovíme, že Češi, radostně ze sebe chrlí jména českých hráčů. Asi si dovedete představit ten rámus, když místní tým vyhrál nad Dány 5:0, divoké oslavy nebraly konce.

Trh Riga, nádherné borůvky, ale ty ceny v eurech! Foto Z. H.

V noci odlétáme, a tak se na závěr naší cesty zajedeme vykoupat na nedaleké Chalkidiki. Známy poloostrov připomíná tři prsty. Na turistickou Kassandru obsypanou hotely a letovisky se nám nechce, posvátný Athos není přístupný, a tak volíme prostřední prst Sithinii. Na písčiny pláží je liduprázdno, moře je průzračné, voda osvěžující, okolí porostlé drobnými keři. Škoda, že jsme se tu nezdrželi místo hektické Soluně. Večer odlétám do Prahy. Ale cesta ještě nekončí. Nejlevnější let zahrnuje celodenní mezipřistání v lotyšské Rize. Tak proč ji neprozkoumat?

Brzy ráno nás vítá čistý svěží vzduch, azurové nebe a všudypřítomná ruštiny. Do centra sedmisetisícového města nás veze překvapivě velmi moderní autobus. Procházíme několik století staré a upravené uličky, dýchá na nás krása historických budov, kostelů a náměstíček. Centrum je plné parků, příjemných kavárniček a restaurací. Kupujeme si na ochutnávku malé lahvičky místního bylinného likéru Řízký černý balsám s obsahem alkoholu 45 %. Chutná jako Jägermeister. Ve městě to dnes žije. V prostorných železných hangárech a okolo nich se konají sobotní trhy. Stánky a vitríny překypují místními domácími sýry, uzeninami, okouzluje nás hromady velkých zralých borůvek, malin a jiných lesních plodů. Scházíme k největší lotyšské řece Daugavě, která se nedaleko vlevá do Baltského moře. Po nábřeží běhají sportovci, my spokojeně relaxujeme na sluníčku, jíme pirohy, popijeme lotyšské pivo, pozorujeme velké mosty a moderní budovy na protější straně. Velmi příjemný závěr naší cesty.

Putování po různých zemích Evropy, končí. Zavedly nás sem zvláště kombinované přelety, ale taky touha poznat málo známé kouty opomíjeného Balkánu. Každá z těchto zemí by si zasloužila aspoň dvou- až třídní návštěvu, snad se nám to v budoucnu ještě podaří. Ale i tak jsme měli možnost si aspoň nepatrně vychutnat jejich atmosféru, popovídat si v různých jazycích s lidmi a zkusit místní kuchyni. A kde se nám líbilo nejvíce? Jednoznačně divoké albánské Prokleté hory. Z. H.

Příznivci naší cestovatelky pozor – dobrá zpráva. Po dohodě s autorkou připravujeme (na Vánoce) zpracování další výpravy, tentokrát na sever Evropy.

KOKORSKÁ DRAKIÁDA 2016

Akci, která už se také stává tradicí, pořádají Kokorští sousedé 29. 10. Protože KN vyjdou kolem 26.10., připomínáme akci našim čtenářům jen stručně a přejeme účastníkům i pořadatelům „Dobry vítr do plachet“.

KLÁŠTER SESTER DOMINIKÁNEK - ÚSP KOKORY - CENTRUM DOMINIKA (3 – ZÁVĚR)

Přinášíme uzavření kompletního příspěvku Ing. Růženy Jurečkové (z roku 2014) o historii původně kláštera sester dominikánek a o jeho proměnách v čase. Druhé pokračování končilo datem 6. dubna 1981, kdy řádové sestry z Kokor odešly.

Paní Růžena dále píše:

Po odchodu sester byla všechna místa v ÚSP pro ženy v Kokorách obsazena výlučně civilními zaměstnanci. V letech 1982-1983 byla jmenována vedoucí ÚSP Ludmila Neumayerová, po ní v letech 1983-1991 vedla ÚSP Mgr. Fridlová. Za jejího vedení začala v r. 1989 oprava fasády hlavní budovy a výměna její krytiny. Také byly vyměněny všechny dveře. I po zestátnění choval ústav pro vlastní spotřebu menší počet domácích zvířat – prasata, někdy i ovce a kozy, také drůbež, zvláště slepice. Zvířata zužitkovala zbytky z kuchyně i ze zahrady. Později, po odchodu vedoucí ústavu Anny Gajdošíkové, bylo od chovu domácích zvířat upuštěno.

V listopadu 1989 dochází k pádu komunismu a země se vrací k demokratickému zřízení. Brzy na to je kongregaci dominikánek navrácen klášter v Kokorách, přilehlé budovy, zahrada a pole. Po nabytí práv dominikánek k navrácení majetku je zřízena nájemní smlouva, podle které ÚSP pro ženy v Kokorách zůstává v prostorách bývalého kláštera. Navrácené pozemky jsou ponechány za smluvené pachtovné v ZD Kokory. Okresní ústav sociálních služeb v Přerově (OÚSS), který byl od r. 1975 zřizovatelem ÚSP pro ženy v Kokorách je v r. 1991 zrušen a ÚSP se stává státní rozpočtovou organizací, jejímž zřizovatelem, je Okresní úřad Přerov. V témže r. 1991 se stal vedoucím ÚSP Kokory Ing. Jiří Horník. Za něj se vyměnili okna ve dvoře, zavedla přípojka městské vody, postavila trafostanice a výtah.

Od 1. září 1994 je jmenována přednostou Okresního úřadu v Přerově nová vedoucí ústavu, dosavadní vrchní sestra ÚSP pro ženy v Kokorách - Anna Gajdošíková. V r. 1995 je ÚSP pro ženy v Kokorách přeměněn v příspěvkovou organizaci. V r. 1997 odprodává kongregace dominikánek, (kromě pole), všecek svůj majetek v Kokorách, tj. bývalý klášter a přilehlé budovy včetně dvorů a zahrady za 11,5 mil. Kč státu – s jedinou podmínkou: že veškerý tento majetek bude stát využívat výlučně pro sociální účely. Tím je umožněno zřizovateli přistoupit k rozsáhlé rekonstrukci celého objektu jak po stránce stavební, tak po stránce modernizace jejího vnitřního vybavení. Potřebné finance k tomu poskytl ministerstvo práce a sociálních věcí. Rekonstrukci provedla firma Zlínstav od 21. září 1998 do 31. května 2000 za plného provozu ústavu, což byla při výběrovém řízení zásadní podmínka ze strany vedení ústavu. Tento režim opravy byl zvolen kvůli svěřenkyním, které v žádném případě nechtěly opustit ústav, protože se bály, že by se zpátky už nevrátily. Rekonstrukce zahrnovala vybavení dvoulůžkových pokojů v prostorách stávajícího ubytování svěřenek, včetně nových sociálních zařízení, zhotovení půdní vestavby rovněž s dvoulůžkovými pokoji a sálem. Všechny místnosti byly nově vybaveny nábytkem a celá budova opatřena protipožárními prvky (dveře, úniková schodiště).

Přístavba, velká investice. Foto redakce KN

Na místě po zbourání přístavku jídelny vedle hlavní budovy byla postavena dvoupatrová přístavba, která byla připojena k hlavní budově a citlivě sladěna s její fasádou. (Při zběžném pohledu na budovu Centra Dominika Kokory p. o. je nyní těžko rozeznatelné, kde končí původní budova kláštera a kde začíná přístavba.) V přízemí přístavby byly zřízeny sklady, v 1. patře moderní kuchyně a ve 2. patře kanceláře. Celá budova kláštera byla podřezána a izolována proti vlhkosti, v jejím suterénu vytvořeno technické zázemí (moderní prádelna, sušárna, žehlárna, atd.) Byla vybudována nová kanalizace, rozvody vody a elektřiny. Na místě a už dříve zdemolovaného stavení č. 56 byla zřízena čistička odpadních vod. Ve dvoře, (v bývalém zemědělském objektu), byly zbudovány pracovní. Exteriéry dvorů byly upraveny pro odpočinkovou činnost svěřenek. Všechny fasády a některé střechy dvorního traktu byly rovněž v novotě rekonstruovány. Celková investice přesáhla 60 mil. Kč. Zvládnout za 1 a 3/4 roku tak rozsáhlou a zásadní přestavbu ústavu za plného provozu stéměř 90 svěřenkyněmi, vyžadovalo od všech zaměstnanců mimořádné pracovní nasazení a hodně trpělivosti. Tu musely projevit i samotné svěřenkyně. Po kolaudaci rekonstruované stavby si mohla v červnu r. 2000 ve dnech otevřených dveří prohlédnout ústav i veřejnost, přijely se podívat také sestry dominikánky ze Střelic, které kdysi v kokorském klášteře působily.

S pietou byl upraven hrob zemřelých sester. Foto R. J.

Úměrně k zvyšujícímu se společenskému standardu (včetně zdravotní péče), se zvyšuje také péče o klientky, jejich celkové zabezpečení a kulturní vyžití. Podle svých schopností mohou klientky v pracovnách pod odborným dohledem instruktorek rozvíjet své dovednosti ručními pracemi, účastní se kulturních akcí uvnitř i mimo ústav, pořádají různé výlety a zájezdy, i do zahraničí. Stoleté jubileum založení ústavu se slavilo 26. září 2002 dnem otevřených dveří, za účasti bývalých zaměstnanců ústavu, sester dominikánek a veřejnosti. Prezident Arcidiecézní charity v Olomouci Mons. Josef Šich s místním farářem P. Jiřím Koníčkem sloužili odpoledne děkovnou mši svatou. Pak vystoupily klientky ústavu s pásmem písní a básní, lidé si mohli prohlédnout zařízení ústavu. Od 1. ledna 2003 se stává zřizovatelem ÚSP pro ženy Olomoucký kraj. K 31. srpnu 2008 odchází do důchodu dosavadní vedoucí ÚSP pro ženy Anna Gajdošíková.

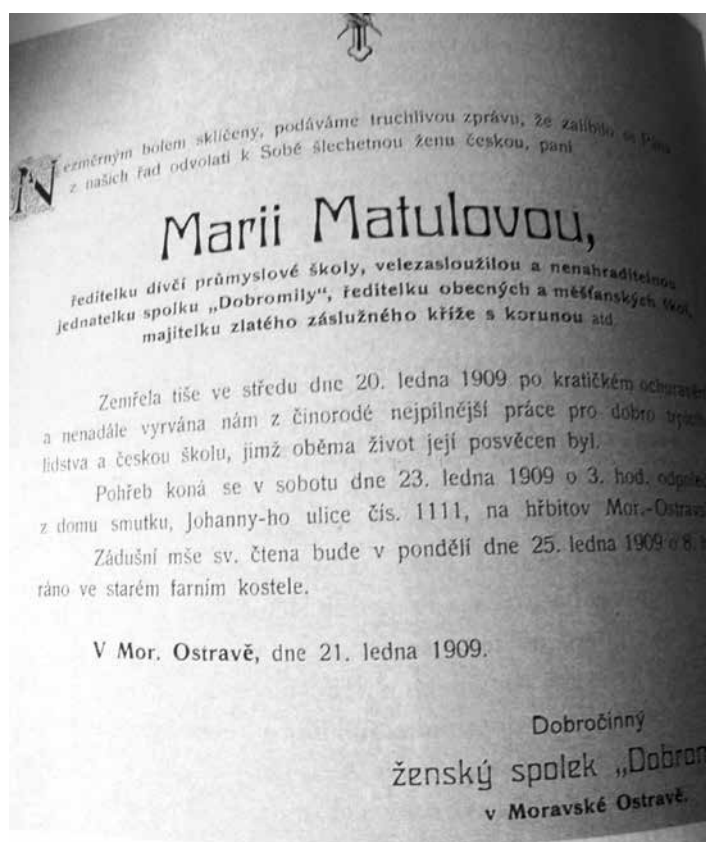
Na její místo prostřednictvím konkurzu přichází Ing. Bc. Monika Holečková. Od 1. března 2009 je příspěvková organizace - Ústav sociální péče pro ženy v Kokorách přejmenován na Centrum Dominika Kokory p. o. Od 1. ledna 2012 je v centru Dominika zřízen domov pro seniory, (jak muže, tak ženy) s kapacitou 27 míst ve dvou kategoriích: mladší senioři (65-80 let) a starší senioři nad 80 let. V současné době slouží Centrum Dominika Kokory p. o. se svou kapacitou 63 míst ženám s kombinovaným postižením a s mentálním postižením, v kategoriích dospělí (27-64let), mladší senioři (65-80 let), starší senioři nad 80 let.

Jak je vidět z historie, sloužila budova 47 let svému původnímu účelu - vzdělávání a výchově dětí a mládeže a 79 let byla klášteřem. Od r. 1949 až do dneška, tj. dalších 65 let je budova ústavem, v němž nalezly domov ženy se zdravotním postižením a v posledních 2 letech i senioři. Je dobře, že všechny ty etapy více než stoleté historie budovy mají jeden společný jmenovatel: její prostory vždycky sloužily potřebným lidem. A to je nejen náročné, ale také záslužné a ušlechtilé.

Růžena Jurečková

OPĚT GEISLEROVI

V minulém čísle KN jsme se už chystali představit čtenářům další z dcer kokorského nadučitele Antonína Geislera, Bertu, provdanou Steinmannovou. Okolnosti nás však nasměrovaly ještě jednou k návratu k osobnosti její mladší a známější sestry Marie Geislerové Matulové, kterou jsme již před časem označili v nadsázce jako národní buditelku a „Kokorskou Karolinu Světlou“. Redakci KN totiž navštívila v září PhDr. doc. Ludmila Nesládková CSc. z Ostravské univerzity, která o Marii (také na základě podkladů od prof. Hrabové a od kronikáře obce Kokory) psala ve své stati v kolektivní monografii pod příznačným názvem „**Vzdělanec nad hranicemi provincionality**“. Název celé monografie padne na kokorskou rodačku, zakladatelku a ředitelku prvních českých dívčích škol v Ostravě a ženského spolku Dobromila, jako ulitý. Nadregionální všestranný význam práce dcery kokorského nadučitele pro Ostravsko a celé ženské hnutí na Moravě, v oblasti národní, pedagogické, sociální, kulturně hudební a zejména novodobě řečeno v oblasti manažerské, je zcela zřejmý a dominuje. Docentka Nesládková právem označuje působení Marie Geislerové Matulové v Moravské Ostravě jako vysoce cílené a zcela neprovinciální poslání.

Marie zemřela doslova uprostřed práce ve věku 49 let. Dvoustránkové parte (viz obr., získáno nepříliš technicky zdařile z monografie.) nechal vyhotovit ženský spolek Dobromila. O grandiozním pohřebním průvodu Moravskou Ostravou píše podrobněji v dobovém Ostravském deníku spisovatel a novinář František Sokol Tůma, včetně popisu převozu rakve do rodiště zemřelé, do Kokor a jeho účasti na smutečním obřadu na místním hřbitově. Zde jsme však zaznamenali drobné nesrovnalosti. Parte Dobromily získala doc. L. N. z pozůstalosti JUDr. Edmunda Palkovského, manžela paní Antonie Palkovské, družky a pokračovatelky v díle zemřelé.

Jako zvláštní shodu okolností znovu zaznamenáváme, že v březnu téhož roku 1909 zemřel a na téže hřbitově byl pochován, kokorský farář P. Daniel Dajč, donátor, zakladatel a budovatel kokorského kláštera sester dominikánek, ve kterém se pokrokové myšlenky vzdělávání dívek v obdobném duchu, ne daleko od ideí M. Matulové, po léta prakticky a s úspěchem realizovaly.

Dlouho plánovaná návštěva paní docentky byla i společenská, přátelská a navazovala na dřívější společnou práci s kronikářem v oblasti školství. Na výhledové spolupráci nad dalšími podrobnostmi o výjimeč-

né rodině Geislerových, které snad vyplynou také ze studia materiálů zpracovaných starší sestrou Marie Bertou, provdanou Steinmannovou, se amatérský badatel s kolegyní profesionálkou snadno dohodli. Věříme, že z této spolupráce budou při troše trpělivosti profitovat v relativně krátké době i čtenáři Kokorských novin.

KŠ

DRUHÁ PRÁZDNINOVÁ NECKYÁDA

Kokorští sousedé z. s. (tak zní oficiální název spolku) uspořádali na Haltýřském rybníku (jako jednu ze svých akcí) druhý ročník veselé a pohodové NECKYÁDY a to hned po hodech v sobotu 20. srpna 2016. Počasí se vydařilo, o něco se zvětšil oproti loňsku počet závodících lodí. Diváků bylo (alespoň podle prodaného občerstvení) také o něco více. Přihlížející se soustředili na ostrůvku, kolem rybářské chaty a na březích rybníka.

Závod je v plném proudu. Foto „Sousedé“

Lodě rozmanitých tvarů, některé i na elektrický pohon, provázely po hladině závodníky i rekreační cestující, připravena byla atraktivní fošnová běžecká dráha, na břehu probíhaly soutěže v hodu vejcem i v rychloplutí piva, v permanenci byla také nafukovací skluzavka pro děti.

Pohodička. Je po boji, ale loď netěšná. Foto Sousedé.

Mládež i dospělí si přišli na své, občerstvení z udírny i makrely šly na odbyt a bylo také co pít. Když k tomu přidáte poklidné posezení, legraci i vodní koupele, vychází nám pohoda a dobrá zábava. Speciální trička pořadatelů upozorňovala na akce spolku, včetně drakiády, která nás teprve čeká. Někteří návštěvníci trénovali už v předstihu v pátek večer, krásné přírodní prostředí, pohoda a dobré předvíkendové občerstvení k tomu přímo vybízelo.

Pořadatelé děkují všem, kteří akci připravovali, divákům, kteří přišli a dobře se bavili a všem tradičním sponzorům, včetně sdružení **SCLLD MAS Hanácké království**, které rovněž kokorskou NECKYÁDU podpořilo.

P. Kostiha

Tak za rok se „Sousedy“ zase u rybníka v Kokorách – třeba i s lodí nové konstrukce.

DEVADESÁTINY MARIE VESELSKÉ

Devadesátka – poženáný věk, příležitost k rekapitulaci životní cesty – přání zdraví a pohody i poděkování za všechno od rodiny, obce, spolků i veřejnosti. To vše se naplňovalo vrchovatě u paní Marie Veselské rozené Pavlíkové na začátku září 2016. Po oficiální návštěvě z obce přišli přátelé členové i zástupci Sokola Kokory. V Sokole Kokory prožila Marie mladá léta i produktivní věk jako cvičenka, cvičitelka, náčelnice, členka výboru i kuchařka. Navíc po léta pečovala ve vlastní rodině o tři hráče národní házené. Její životní příběh zčásti přinesl už před časem ústřední tisk České obce sokolské a jistě stojí za to, připomenout tuto zajímavou fakta alespoň ve zkratce i našim čtenářům.

Sestra Marie Pavlíková byla dcerou kokorského řezníka Františka Pavlíka – starosty a angažovaného činovníka Sokola Kokory ve 30. letech první republiky. Po válce se provdala za aktivního házenkáře a později předsedy (starosty) TJ Sokol bratra Františka Veselského, jehož výraznou osobnost sportovce i všestranného sportovního a společenského činovníka v 70. letech, dovedeme dnes jen stěží ocenit. Navíc jejich mladší syn, věrný rodinné tradici, Radomír Veselský, je v současnosti v posledním desetiletí postaven do čela Sokola Kokory, rovněž jako starosta.

A to už je zcela mimořádná genetická a historická řada, být postupně dcerou, manželkou a matkou kokorských starostů Sokola a sama celou dobu věrnou sokolkou. Milá sestro Marie. Za to všechno, za přínos a práci v dlouhé řadě sokolských let, děkujeme a přejeme za celou T. J. jen to nejlepší, především hodně zdraví, do let následujících.

A. K., vzdělávatel, T. J.

Marie Veselská na fotografii výboru Sokola Kokory (druhá zleva) ze sedmdesátých let, pod vedením starosty Sokola Ladislava Jemelky. Foto archiv Sokola

Jubilantku i s letošními gratulanty najdete i v barevné část KN.

KREMPLŮV KIOSEK POD HRADISKEM

Jak už jsme psali v minulém čísle, dohady kolem stavby z I. republiky se celkem vyjasnily. Kiosek, jehož umístění u Hradiska jsme v redakci, spolu s dalšími pamětníky, označili alespoň přibližně, využívala k prodeji občerstvení ponejvíce rodina Kremplůva. Paní Božena Kremplová rozená Mandrholcová z Halytýř nám k tomu doplnila a napsala: „**Fotografii předal paní starostce pan Bohumír Sedláček. Hlavní osoba, „babička“, jak jsme správně napsali, se jmenovala Alžběta. Děti Kremplových nesly jména: Oldřich (Olinek), Dobroslav (Fabra), Jarmila, Josef (Šéfek), Marie a Ladislav (Meca – manžel paní Boženy, dlouholetý a výrazný fanoušek pražské Slávie). Laďa byl spoluorganizátorem nelitostných fotbalových klukovských zápasů RAPID (Halytýř) a METEOR (Dědina) a také tradičních hodových zápasů v kopané SPARTA - SLÁVIA na hřištích „Pod Bramborem“ a „U sokolovny“. Volejbalovou hodovou variantou, byla pak v pozdějších letech utkání „ZENATÍ – SVOBODNÍ.**

Kremplovi (podle jména) žijí dnes mimo Kokory, Laďův syn Roman má hospodu „Na hájence“ v Čekyni. Celkem žije dnes v republice 158 Kremplů (mužů i žen) – v Přerově 4 a úplně nejvíce v Olomouci a to 59. Ladislav a Božena Kremplovi po odstěhování do Přerova v Kokorách vybudovali a po léta vlastnili chatu, nepříliš daleko od místa zmiňovaného kiosku poblíž lokality „ve skale“. Paní Boženě a dalším pamětníkům za informace děkujeme.

Kš

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Jako každý rok, bylo i letos srazů několik (Poslední osmdesátníci). Články či fotografie jsme ovšem většinou do redakce nedostali. Uvádíme tedy alespoň sraz ročníku 1938 známý i z našich novin svým heslem „**Ve čtvrtku po hodech**“, který se letos konal 18. srpna v restauraci (po staru) u Dohnalů či dnes „U zastávky“. Bohužel dva ze spolužáků, kteří chyběli, Slávek Dohnal a Fanyňka Pavlíková Lacinová, právě v letošním létě či v časném podzimu zemřeli. Abychom si je připomenuli v mladém věku a v plné síle, zhruba před padesáti léty, přinášíme fotografii ze srazu, který byl připraven v budově tehdejšího SVAZARMU, kde byl k dispozici malý sál i odpovídající technické zázemí. Velmi silná skupina se k fotografování postavila před objekt O. Nezvala před klášterem i se svými učiteli A. Válkem, J. Maňáskem (třídní učitel), A. Pospíšilem, J. Neužillem a V. Liškovou. Dodatečně přijel z Bohumína a dostavil se až na SVAZARM (dnes stolářství Herzinger) ještě elegantní spolužák a někdejší chovanec kláštera Milošek Strnadl.

Sraz to byl dlouhý, bujarý a rozezpíváný, byli jsme ještě mladí a krásní a měli jsme mezi sebou řadu výborných zpěváků i bavičů. Od těch časů jsme se scházeli naprosto pravidelně po pěti letech a v poslední době se setkáváme každý rok. Snad nám to ještě nějaký čas vydrží, přesto, že je nás už o 18 méně a osmdesátka pomalu klepe na dveře. Tak ve čtvrtku po hodech 2017.

kš

Ríjnové KN vyjdou těsně před svátky „Všech svatých“ a „Dušiček“, vzpomeňte i vy na spolužáky, kteří už mezi námi nejsou a kteří patřili k našemu či vašemu životu po dlouhou řadu let. A přidejte i vzpomínku na vaše učitele. A pokud se přitom potkáme na kokorském hřbitově a slovo dá slovo, bude to dobré.

Redakce KN

ČESKÝ FLÉTNISTA JIŘÍ VÁLEK

Tak se nazývá bakalářská práce předložená a úspěšně obhájená v letošním červnu na Hudební a taneční fakultě Akademie muzických umění v Praze paní Janou Zerákovou, která studovala flétnu právě u prof. Jiřího Války. Autorka věnovala jeden výtisk práce kronikáři (v práci je použito označení archivář, což na podstatě věci nic nemění) obce Kokory, jako poděkování za poskytnuté materiály, fotografie a vzpomínky na Jiřího Války, především za osvětlení jeho rodinných i hudebně historických vazeb na Kokory.

Stostránková publikace s četnými fotografiemi a odkazy včetně rozsáhlé muzikantské a skladatelské diskografie je pro vážné zájemce z řad muzikantů, či zájemce o regionální historii, k dispozici ke studiu v redakci KN, po předchozí dohodě. Je to další z odborných publikací, která uvádí v odkazech a pramenech naše Kokorské noviny.

Přínosem byly, v rámci této spolupráce, i přímé telefonické kontakty kronikáře s Jiřím Válkem, velmi vstřícné a osobní. Profesor Válek vždy nechal pozdravovat spolužáky a známé v Kokorách, zajímal se o to, co se v obci děje a zmínil i v rámci svých jazzových aktivit své poslední návštěvy Přerova, kam se rád vrací zejména do příjemného a dobře známého prostředí starého dobrého jazzu.

KŠ

V KOKORÁCH SE OPĚT STŘÍLELO

V sobotu 1. října 2016 se na myslivecké chatě konala střelba na oranžové terčíky (takzvané asfaltové holuby) v disciplínách americký trap a lovecké kolo. Střílení se zúčastnilo 30 střelců – myslivců, kteří se snažili sestřelit co nejvíce terčů. Do Kokor přijeli myslivci ze širokého okolí, například z Olomouce, Přerova, Hranic na Moravě, Dřevohostic, Troubek atd. Zúčastnili se i domácí myslivci, kteří chtěli porovnat své kvality se silnou konkurencí, jako Ladislav Dohnal, Aleš Šromota, Jiří Pavlíček, Martin Pavlík. Počasí nám vyšlo a pěkný slunný den přilákal i místní obyvatele na myslivecká jídla, jako byl segedínský guláš s divočkem a divoček na smetaně. Z rána byla na zahřátí fazolová polévka s uzeninou. Celý den byla přítomna naše starostka i s rodinou, která zahájila střelecký den a přivítala myslivce u myslivecké chaty v Kokorách. Mezi cenami byl například divoček, pytel obilí, dárkový balíček obce, židle od nábytkové firmy TON Bystřice pod Hostýnem, putovní pohár a další ceny pro střelce.

Soutěžilo 30 střelců Foto MS

Myslivci již od úterý až do pátku sekali zdarma obecní louku a všechny potřebné břehy pro soutěž ve střelbě z brokových zbraní. Byly posečeny také zdarma opětovně nálety, které vyrostly těsně u lesa, kde se opět těží dřevo a vyváží se z lesa k louce. Myslivci děkují všem zúčastněným a občanům obce Kokory, starostce a lidem z okolí, kteří přišli povzbudit své závodníky. O dalších veřejných soutěžích vás budeme příští rok opět informovat.

Za myslivce Martin Pavlík

NAŠI ZAHRADNÍCI

V minulosti, v době existence kokorské organizace svazu zahrádkářů, se prezentovali naši spoluobčané, zejména členové svazu, také výstavami ovoce a zeleniny, případně výstavou květin. Alespoň částečně to nahrazují dnes naše noviny, které fotografie květin a zahrádek, nebo i výpěstků čas od času zveřejňují. Poměrně málo místa ovšem zbylo na zahrádkáře i v Knize o naší obci Kokory. Samozřejmě vycházíme z dostupných textových i obrazových materiálů, o které naše čtenáře prosíme i do budoucnosti.

Letos „řádily“ i dýně. Jedna z nich vyrostla na haltýřské zahradě Zábojových měla výšku 56 cm, průměr 67 cm a obvod 201 cm. Po zvážení hmotnost 59 kg. Dýni přivezl majitel, pěstitel a fotograf v jedné osobě Václav Záboj ukázat až do redakce KN. Celé pole velkých jasně oranžových dýní jsme zaznamenali také na podlících na Zápivovářích, stejně jako obří slunečnici na latifundiích redakce KN.

Dýně z Haltýř. Foto V. Záboj

Menší dýně Hokkaido jsou už v Kokorách zcela běžné, výborně využívané a zpracováváné, na jejich popularizaci se před léty podílely i Kokorské noviny. Dnes už se mezi pěstiteli objevují tradiční Hokkaido oranžová a také zelená či modrá. Určitou záhadou zůstávají kříženci vznikající tzv. tajemným **sprašením**, jak potvrzuje i foto redakce v barevné části listu.

AŽ SE ZIMA ZEPTÁ...

Buk, dub i habr nařežou, naštipají a dovezou. Foto KN.

Mnohé z našich domácností mohou v klidu konstatovat: zima nás nezaskočí, připravili jsme se. Topíme ekologicky – dřevem. A máme to skoro „doma“. Přivezli jim totiž štípané tvrdé dřevo, převážně bukové, z kokorské haly v „pivovaru“. Ti, kteří žádali nejružnější dřevěné brikety či pelety, je získali od další firmy ze skladu v sousedních Žeravících, v prostorách bývalé Jednoty.

Stačí zavolat na následující telefonní čísla:

Tvrdé štípané, v délkách 30 – 50 cm volejte na 608 819 083

Brikety, pelety a další výrobky hledejte na čísle 608 919 100

Překrásná úroda, co říkáte?

Vitamíny vítány. Je to i součást koncepce MZ ČR. Foto KN

Jablíčka od Bradů zvednou vám náladu. Přímý prodej (také stánek u „dálnice“), tel. 731548462.

ODDÍL MALÉ KOPANÉ 1. AC KOKORÁČEK

hodnotí Ukončení prázdnin. Pro děti byla připravená dětská diskotéka s názvem Rej zvířátek a doprovodné byly i různé soutěže. Do Kokor zavítala i mistryně světa v disco tancích Lenka Homolová a modelka Denisa Čechová. Tyto dvě půvabné dívky se věnovaly dětem po celou dobu akce. Nově bylo pro děti i malování na obličej. Ve večerních hodinách hrála kapela FUNNY a podle doslechu byli výborní. Fotbalisté děkují všem sponzorům za zakoupení sladkostí pro děti a také i všem dobrovolníkům v obsluze.

Zaslal Poučenský Pavel

Na stupních vítězů – Okolo mikroregionu Dolek Foto archiv OÚ

„OKOLO MIKROREGIONU DOLEK“

Letošního, již 13. ročníku, cyklistického závodu a vyjížďky pořádané SOM Dolek, dne 10. září 2016, se zúčastnilo celkem 647 cyklistů všech věkových kategorií. Byla vyznačena hlavní trasa o délce cca 29 km a zkrácená trasa 22 km. Mimo rekreačních účastníků startovali někteří závodníci, na hlavní trase 29 km, s cílem dosáhnout co nejlepšího času. Trať byla přehledně značena a na zabezpečení jednotlivých občerstvovacích stanovišť se podílely všechny členské obce SOM Dolek, které zároveň věnovaly věcné dary závodníkům, kteří se umístili na stupních vítězů. **Z občanů Kokor se v kategorii Mladší dorost – holky umístila na 1. místě Veronika Kovářová (viz. foto), v kategorii Junior – kluci - se umístil na 3. místě Vilém Hluší a v kategorii Muži se umístil na 3. místě Josef Stibor. Všem jmenovaným děkujeme za vzornou reprezentaci obce.**

LR

Soustředění před startem. E. Zitta, L. a P. Uvírovi. Foto H. Z.

VÝRAZNÉ AKTIVITY V SOKOLE KOKORY

Podzim 2006 zastihl funkcionáře, cvičence a hráče Sokola Kokory v plné permanenci. V sokolovně se pracuje na přívodu vody a nezbytné úpravě kanalizace a sociálního zařízení, mimořádné úsilí je věnováno poměrně složité a náročné administrativní přípravě důležité akce směřující k novému povrchu hřiště. Probíhají zavedené a osvědčené sportovní, cvičební i společenské aktivity na hřišti i v sále sokolovny.

Vrcholí podzimní sezóna oddílu národní házené, do které oddíl vstoupil se dvěma družstvy mladších žáčků, jedním družstvem žáků, novým družstvem dorostenců a ligovým družstvem mužů. Mistrovská utkání na domácím hřišti se střídají s náročnými výjezdy k soupeřům také na Ostravsko, na jižní Moravu a do východních Čech. To vše si vyžadá, mimo pravidelného trénování, náročnou organizační a sychrovnou práci širokého kolektivu činovníků a trenérů a značné finanční prostředky. Mládežnická družstva, která začínala z ničeho, už dosáhla na některá vítězství, muži A se perou ve II. lize o každý cenný bod. Sezóna se pomalu spolu s uzávěrkou KN také uzavírá a hodnocení sportovních výsledků se tak přesouvá do prosincového čísla našeho listu.

Harmonogram využití sálu sokolovny je téměř plný, v permanenci je i balkon a vestibul. Ještě chybí upřesnit některé termíny pro plesovou sezónu. Pomalu končí využití tenisového kurtu, tenis bude pokračovat zimní přípravou v sále, snad se znovu prosadí i stolní tenis. Také hodnocení všech cvičení a dalších aktivit ponecháme náčelníkům na předvánoční dobu.

Už dnes však zaslouží všichni aktivní členové Sokola Kokory a jeho oddílů, a to bez rozdílu věku, **velké a upřímné poděkování.**

Kš

Kokorské noviny, č. XVIII/5, ŘÍJEN 2016, noviny obce Kokory, periodický tisk územního samosprávného celku, vychází 6x ročně.

Vydavatel: Obec Kokory, 751 05 Kokory 57, www.obcekokory.cz, vychází 26. 10. 2016, evidenční číslo: MK ČR E 12660, šéfredaktor: Ing. Alois

Košťálek (Kokory 118), Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Bc. Lubomír Rýc, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová.

Zlom a sazba: Mgr. Michal Peichl, tisk: Computer Media s.r.o..